

„Wychowanie przez kulturę osobistą czyli ‘kindersztuba’ wraca do łask”

Z czym wiąże się wyrażenie „kultura” osobista? Czy tylko ze sposobem naszego zachowania, mówienia, naszym sposobem bycia? Na płaszczyźnie edukacyjnej trzeba zadać pytanie: czy to, jak się zachowujemy, ma wpływ na wychowanie naszych dzieci?

Dzieci uczą się przez naśladowanie, zatem nasz sposób bycia, nasze zachowanie, kultura osobista” oddziałuje zdecydowanie na nasze pociechy. Jeśli zauważymy, że w zachowaniu naszego dziecka coś nam przeszkadza, a czasem wręcz irytuje, powinniśmy najpierw wnikliwie przyjrzeć się sobie, gdyż niejednokrotnie zapominamy o tym, że dzieci imitują właśnie nas. Wtedy musimy zadać sobie pytanie: co mogę zmienić w sobie, by dać lepszy przykład swojemu dziecku?

Kultura osobista, zwana też potocznie „kindersztubą” jest bezwzględnie potrzebna każdemu człowiekowi, bez niej nie ma prawdziwego wzrostu do dojrzałości ludzkiej.

Św. Jan Paweł II, pisał: *„Kulturą jest to wszystko, przez co człowiek jest bardziej człowiekiem. Kulturą jest każdy autentyczny rozwój człowieka i to wszystko, co przyczynia się do jego postępu”*.

W skład prawdziwego człowieczeństwa wchodzi zwyczajne ludzkie życie z różnymi elementami: nasz sposób mówienia, punktualność, gościnność, prowadzenie samochodu, przygotowywanie i spożywanie posiłków, korzystanie z komputera, czy stosowny do okoliczności ubiór.

Ponadto, zachowania wpływają na kształtowanie się nawyków, które z kolei czynią z nas ludzi takimi, jakimi jesteśmy. Nawyki zaś kształtują się poprzez zwyczaje, a regularnie powtarzające się działanie, modeluje nas w taki sposób, że nabywamy skłonność do zachowania się tak, a nie inaczej. Jeżeli więc wymagając od siebie, staramy się o nabywanie cnót na co dzień, rzeźbimy w ten sposób nasze człowieczeństwo.

Warto zatem inwestować w urabianie samych siebie, co w konsekwencji procentuje wyższym poziomem kultury osobistej i powszechnej. Bo jeżeli kulturę uznajemy za drogę rozwoju człowieka, to nie pozostaje nam nic innego jak praca nad sobą. By stawać się coraz lepszymi, a zarazem przyczyniać się do dobrego wychowania naszych dzieci – tych w domu i tych w szkole.

Znane są słowa św. Jana Pawła II: *„Wymagajcie od siebie choćby inni od was nie wymagali”*. Musimy podjąć ten wysiłek, by panować nad samym sobą, przemieniać siebie, a w konsekwencji promieniować kulturą osobistą w naszym otoczeniu.

Człowiek tworzy kulturę, ale i kultura współtworzy człowieka. Potrzebne jest zatem wychowanie do kultury, jak i przez kulturę.

Aleksandra B.:)